

Odgovorni urednik:
Jakob Dimnik,
učitelj v Ljubljani.

Št. 21. Ljubljana, 1. listopada 1894. XXXIV. leto.

Vsebina: E. Gangl: Simonu Gregorčiču. — „S.“: Deželna učiteljska konferencija v Gorici. — Ivan Okorn: Misli o ponavljalni šoli. — E. Lah: Avstrijsko šolstvo v l. 1890. s posebnim ozirom na Kranjsko. — Književnost. — Listek. — Naši dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva. — Listnica upravnništva.

SIMONU GREGORČIČU.

(K petdesetletnici njegovega rojstva.)

V délih svojih živel sám boš večno.
A. Aškerc.

V
délih svojih živel sám boš večno,
Mož, ki redki svoj praznuješ god!
Náte bratov zrè Slovenov rod,
Ki oslavlil mater mu nesrečno.
In navdušeno ob uri tej
Širi glas se preko naših mej:
V délih svojih živel sám boš večno! . . .

Bratom, sestram si preblagi brat:
V svojem srci srca naša družiš,
Neomajno svéti stvári služiš,
Pesmij zlatih zlati svoj zaklad
V rádot nam ljubeče si podaril
In globoko v prsih ti razžaril
Ž njimi si ljubezni ogenj vroč.
Pol stoletja je preteklost vzela,
Ko ti žitja luč je zagorela,
In resnobnih dnij nemila moč
Znake v dušo črtati začela . . .

Kar je v tebi in okolo tebe
 V teku let viharjih se godilo,
 V knjigi pesmij se je ohranilo,
 V nji odkril si jasno svetu — sebe!
 In mi slušamo te srčne glase:
 Zdaj veseli so in zdaj resnobni,
 Časih blaženstvo iz njih zasije,
 Časih govoré o sili zlobni . . .
 In takó v sedanje resne čase
 Govor se oglašá — poezije!
 Vidiš? . . . V koči sredi cvètnih léh
 Devi je družnica tvoja knjiga:
 Bere, in britkost ji prsi dviga,
 In na lici ziblje se nasméh.
 Družbi zbrani v dómu svètlem, čuj,
 V srca vroča pesem tvoja sega,
 In v nebó se potlej glas razlega:
 „Ljubljenca nam pevca Bog varúj!“
 Spremljaj ta ljubezen te povsodi,
 Srečen, blažen in poslavljen bodi!

Dôbo vidim pred seboj povšečno:
 V tvoj spomin praznuje časten god
 Bratov zložnih pomlajeni rod,
 Ki si mater mu oslavlil srečno.
 In jednako kot ob uri tej
 Širi glas se zdušen preko mej:
 V délih svojih žível sám boš večno! . . . E. Gangl.

Deželna učiteljska konferencija v Gorici.

(Dalje.)

Isto, kar slovenski, je povedal tudi v italijanskem jeziku, le oblika je nekoliko različna, naposled pride na nadaljevalne tečaje in pravi, da se je konečno tudi tukaj uvelo verstvo kot učni predmet, ker vera je jedina trdna podlaga pravi morali:

Potem nadaljuje:

A glej! Tu se vzdigne cela vrsta novotarjev na polju pedagogike, ki trdi, da morala je odvisna od vsakoršne vere; da ni res, da se povzdigne pravnost pri mladini, ako se uvede v šolah verstvo kot učni predmet: da je treba tedaj opirati reformo pedagogike edino le na če-